

— Η Miss Mamie Dickens, ἡ θυγάτηρ τοῦ μεγάλου μυθιστοριογράφου, ἐξακολουθεῖ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀναμνήσεων αὐτῆς περὶ τοῦ ἰδίου πατρὸς. «Ὁ πατήρ μου, λέγει αὐτῆ, ἠθέλησεν ὅπως ἡ ἀδελφή μου Katie καὶ ἐγὼ διδάξωμεν τῷ Leech καὶ αὐτῷ χορὸν. Ὁ πατήρ μου ἠθάρτετο διὰ τὴν σπουδὴν ταύτην ἔκτακτον ἐνδιαφέρων. Συχνάκις ἐγυμνάζετο μόνος ἐν τινὶ γωνίᾳ, ἄνευ μουσικῆς. Ἐνθυμούμαι ὅτι, κατὰ ψυχρὰν τινα νύκτα τοῦ χειμῶνος, ἀφυπνίσθη οὕτως ὑπὸ τοῦ φόβου ὅτι ἐλητημόνησε τὰ μαθήματα αὐτοῦ τῆς π ὀ λ κ α ς. Ἐγερθεὶς δὲ τῆς κλίνης ἤρξατο πηδᾶν ἐν τῷ δωματίῳ, γυμνῶν, συρίζων τὸν ῥυθμὸν καὶ κρούων τῇ χειρὶ τοὺς δύο χρόνους τοῦ χοροῦ. Οὐδαμῶς δ' ἦν καλὸς χορευτῆς, οὐδαμῶς δὲ φρονῶ ὅτι ἔμαθε πλέον τῶν παρ' ἡμῶν διδομένων αὐτῷ μαθημάτων. Κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτοῦ ἔτη ἐπειράθη νὰ διδάξω αὐτὸν τὸ *scottish*, χορὸν ὃν ἰδίᾳ ἐθαύμαζε καὶ νὰ μάθῃ ἀνεیرهύετο. Τὸν χορὸν ὁμῶς ἠγάπα ἐν μόνῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, οὐδέποτε εἶδον αὐτὸν χορεύοντα ἔξω τῆς οἰκίας ἡμῶν».

— Τῇ αὔριον δευτέρᾳ, ἐν τῇ τακτικῇ συνεδρίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Χριστοφόρος Σαμαρτσίδης ἀνακοινώσεται «Περὶ τῶν νόμων τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὄντος λογικοῦ, ἡθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 12 ἰοβρίου.

Ἡ ἔβδομος αὕτη ἀρξαμένη διὰ καλῶν ἐλπίδων καὶ μεγάλων περὶ βελτιώσεως τῆς τιμῆς τῶν χρεωγράφων πεποιθήσεων, λήγει διὰ σοβαρᾶς κρίσεως, ἢ ἀδύνατος ἢ ἐκβασίς.

Τὸ Γενικὸν Χρέος, ὅπερ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἔβδομάδος ἐτιμᾶτο 24,10, κατέπεσε χθὲς ἀποτόμως εἰς τὰ 23,22)40· αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων ἀπὸ 94 1)2 κατᾶλλον μέχρις 88 1)8, αἱ δὲ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἀπώλεσαν ἡμίσειαν μονάδα, ἀπὸ 16,10 μέχρι 15,30. Τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων, ὅπερ μέχρις ἐσχάτων ἐδείκνυεν ἔκτακτον καὶ θαυμαστὴν σταθερότητα ἐν μέθῳ τοσοῦτων ὑπολογικῶν κρίσεων, πολιτικῶν σκανδάλων καὶ δικαστικῶν καταδιώξεων προσώπων ἀντικόντων εἰς τὰς ἀνωτέρας κοινωνικὰς καὶ κυβερνητικὰς βαθμίδας, τὸ ὅποιον δὲν ἐπτοῦθη οὐδ' ἐκ τῆς ἀπειλῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας περὶ παραίτησεως, ὑπέστη ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων ἡμερῶν σφοδρὸν κλονισμὸν ἔνεκα νεωτέρων περὶ τῆς οἰκτερᾶς ὑποθέσεως τοῦ Παναγιᾶ ἀνακαλύψεων καὶ τῶν σοβαρῶν καὶ λίαν σκανδαλωδῶν ἐν τῇ γαλλικῇ Γερουσίᾳ καταθέσεων τοῦ πρώην νομάρχου, νῦν δὲ γερουσιαστοῦ Andrieu, ἀνέκοντος εἰς τὸ βουλανζερικὸν κόμμα. Ὁ τηλεγράφος δὲν μετέδωκεν εἰσέτι ἡμῖν τὰς λεπτομερείας τῶν καταθέσεων τούτων, αἱ ὁποῖαι ἠγείραν φοβερὰν θύελλαν οὐ μόνον ἐν τῇ γαλλικῇ Γερουσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτεύουσῃ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν, κρισίμως τὴν νῦν διερχομένην ἐποχὴν. Ἀλλὰ τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως ἀποδεικνύει ἡ τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων καταλαβοῦσα ἔκτακτος παραχρῆ καὶ ὁ ἀπότομος καὶ ἀκάθεκτος ἐκπεσμός τῆς γαλλικῆς ῥάντ καὶ πάντων τῶν λοιπῶν χρεωγράφων, ἐν οἷς καὶ τὰ τουρκικὰ, σπουδαίως ὑποτιμηθέντα ἔ-

νεκα τῆς γενομένης μεγάλης ἐπ' αὐτῶν κερδοσκοπίας ἐπὶ τοῦ ὑψωμοῦ, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἐν καιρῷ χρηματιστικῶν κρίσεων ἐκεῖνα τὰ χρεώγραφα προσβάλλονται περισσότερο, ἐπὶ τῶν ὁποίων γίνεται ἡ μεγαλύτερα κερδοσκοπία. Γενικὸς λοιπὸν ἐπιπλοῦσεν ὁ ἐκπεσμός τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων οὐ μόνον ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ τῶν Παρισίων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τοῦ Λονδίνου ὡς ἐκ τῆς μεταξὺ τῶν δύο ἀγορῶν ὑπαρχούσης ἐπικαταλλαγῆς.

Εὐτυχῶς τὸ ἡμέτερον χρηματιστήριον δὲν ἀρέθῃ τὴν φεορὰν ταύτην βαρυφορτωμένον ἔνεκα ἐλλείψεως μεγάλης κερδοσκοπίας καὶ πρὸ πάντων ἔνεκα τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ ἐπικρατοῦντος ἐνδοιαστικοῦ πνεύματος. Διὰ τοῦτο ἐνφ' ἧθὺς μετὰ μεσημβρίαν τὰ ἐκ Λονδίνου καὶ Παρισίων λαμβανόμενα ἀλλεπάλληλα ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα ἐσημείων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀσθενεστέρας τιμᾶς, ἐνφ' ἐγγώσθη ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ Γενικοῦ Χρέους τῆς σειρᾶς Δ κατᾶλλεν ἐν μὲν Παρισίῳ μέχρις 24,10 ἐν δὲ Λονδίῳ μέχρις 20,95, τὸ χρηματιστήριον ἡμῶν διετήρησεν αὐτὴν σταθερὰν περὶ τὰ 23,25 μετὰ τινῶν ἐλαφρῶν διακυμάνσεων. Ἐπίσης καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων διετηρήθησαν ἀνω τοῦ 88 1)2, καὶ αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου περὶ τὰ 15,30/40. Περὶ τοῦ Ὄσμανιῆ καὶ τῶν λοιπῶν χρεωγράφων καὶ ἀξίων οὐδὲ λόγος ἐγένετο, τῆς κερδοσκοπίας περιοριζομένης συνήθως εἰς τὰ ἀνωτέρω τρία χρεώγραφα.

Ἡ ὑποτιμὴ δὲν προσέβαλε τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα, διότι ἐπ' αὐτῶν δὲν γίνεται μεγάλη κερδοσκοπία· ἄλλως δὲ ἡ τιμὴ αὐτῶν εἶναι ἀρκούντως χαμηλή, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐκκύσῃ τοὺς θιασώτας τοῦ ἐκπεσμοῦ. Πλὴν τούτου εὐνοῦστεραι ἰδέαι καὶ αἰσιώτεραι κρίσεις ἤρξαντο ἐπικρατοῦσαι περὶ αὐτῶν ἐν Εὐρώπῃ, ἢ δὲ ἐν Ἀθήναις νομισματικῆ κρίσις τείνει εἰς βελτιώσιν. Ἡ ὑπερτιμὴ τοῦ συναλλάγματος προσελθοῦσα, ὡς ἀλλαγῆς ἐδημιώσαμεν, ἐξ ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ἃς γινώσκουσα ἐξεμεταλλεύθη τολμηρὰ κερδοσκοπία, ἐβῆσεν εἰς ὄρια πέραν τῶν ὁποίων δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ προβῇ, τοῦναντίον δὲ πιθανωτάτη θεωρεῖται νῦν ἡ ὀπισθοδρομική, διότι μετὰ τὴν ὀλοχρεοῖα διακανόνισιν τῶν μετὰ τῆς Εὐρώπης ληθῶν διὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους, ὁπότε ἐκλείπουσιν αἱ πρὸς ἀγορὰν συναλλάγματος ἀνάγκαι, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπέλθῃ σπουδαία βελτιώσις. Περὶ τούτου συμμεριζόμεθα πληρέστατα τὴν γνώμην τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνατοκιστοῦ τοῦ «Νεολόγου», ἀποδίδοντος τὴν τοιαύτην τοῦ συναλλάγματος κατάστασιν εἰς τὴν ἀμείλιαν ἢ τὴν ἀδεξιότητα τῶν διευθυνόντων τὴν Ἐθν. Τράπεζαν, οἱ ὅποιοι ἐξ ἀτολμίας μᾶλλον καὶ ἀπειρίας ἢ ἐκ κακῆς προαιρέσεως δὲν ἐπραξαν ὅ,τι ὄφειλον, καὶ ὅ,τι ἠδύνατο νὰ πράξωσιν. Ἡμεῖς ἐνταῦθα γινώσκοντες τὴν πρὸ τινῶν ἐτῶν οικονομικὴν τῆς κυβερνήσεως κατάστασιν, τὴν ἐξηυτελισμένην τιμὴν τῶν χρεωγράφων αὐτῶν, καὶ τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἐπικρατοῦσαν ἐκ πολλῶν χρόνων δυσπιστίαν, καὶ βλέποντες εἰς οἷαν ἐπίζηλον θέσιν ἐβῆσεν νῦν ἡ οικονομικὴ πίστις τῆς Τουρκίας, δὲν δύναμεθα νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι ἡ θαυμασία αὕτη μεταβολὴ ὄφειλεται πρῶτιστά μὲν εἰς τὴν ἐξοχὸν σύνησιν καὶ τὴν κραταίαν θέλησιν τοῦ μεγαλοφυοῦς καὶ μεγαλόφρονος Σουλτάνου Χαμίτ τοῦ

Β', εἴτα δὲ εἰς τὸν ζῆλον τῶν πεφωτισμένων αὐτοῦ ὑπουργῶν, οὐχ' ἥττον δὲ εἰς τὴν ἑκτακτον οικονομολογικὴν ἰκανότητα καὶ τὰς ἀκαταβλήτους προσπαθείας τοῦ ῥέκτου καὶ μεγαλοπράγμονος διευθυντοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Τραπεζῆς κ. Βενσάν, οὐδενὸς φεισθέντος μίσου, καὶ κατὰ πάσης παλαισάντος δυσχερείας, ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ὁ ἀνέλαβεν ἔργον, τὴν ἐν Εὐρώπῃ ἀνύψωσιν τῆς οικονομικῆς πίστεως τῆς Τουρκίας. Ὁ κ. Βενσάν δὲν εἶναι βεβαίως ἐν πᾶσιν ἄμεμπτος, οὐδὲ στερεῖται ἐλλειπωμάτων τινῶν, ἀλλ' ἡ ἰκανότης καὶ ἡ δραστηριότης αὐτοῦ εἶναι ἀναμφισβήτητα. Ἐχὼν δεξιὰν χεῖρα τὸν οὐχ' ἥττον ἰκανόν, τίμον καὶ δραστήριον συνδιευθυντὴν κ. Λαφουάντ, ὁ κ. Βενσάν δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ μένῃ διαρκῶς ἐνταῦθα καὶ ἐκ τοῦ γραφείου του νὰ διευθῆνῃ τὰ μεγάλα τῆς Τραπεζῆς συμφέροντα, ἀλλὰ δραστήριος καὶ ἀκούραστος μεταβαίνει πανταχοῦ ὅπου ἀνάγκη, ἐπισκέπτεται πολλὰκις τοῦ ἔτους τὴν Εὐρώπην, σχηματίζει καὶ συγκρατεῖ ἰσχυροὺς ὁμίλους, καταδεικνύει τὴν οικονομικὴν ζωτικότητα τοῦ τουρκικοῦ κράτους, ἐξέγειρει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ δημοσίου, υποθάλλει τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας. Οὕτως ἐπιτυγχάνονται οἱ μεγάλοι σκοποί, οὕτω γίνονται τὰ μεγάλα ἔργα. Δυστυχῶς περὶ τὴν ἐθνικὴν τῆς Ἑλλάδος Τράπεζαν οὐδεὶς ὑπάρχει ἀνὴρ οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν ἐφάμιλλος τοῦ κ. Βενσάν καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ μεγάλων τραπεζιτῶν, διὰ τοῦτο ἀφῆκαν νὰ καταπέσῃ τὸ γόνιτρον καὶ ἡ δύναμις τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ ὁποία δὲν ἴστατο εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ περιωπῆν, δὲν θὰ ὑπῆρχε, τολμῶμεν νὰ τὸ εἰπωμεν, χρηματιστικὴ κρίσις ἐν Ἑλλάδι, οὐδὲ θὰ περιήρχετο ἡ πίστις τοῦ ἔθνους εἰς τοιοῦτον σημεῖον καταστάσεως καὶ ἐξευτελισμοῦ.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μετριοτάτη ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τῆς ἀγορᾶς μας κατὰ τὸ ἐφήμερον, ὀλίγων ἀψιχθέντων σιτηρῶν καὶ ὀλίγων πωλήσεων λαβουσῶν χώραν, ἔνεκα τῶν μὴ ἐνθαρρυντικῶν ἐξ Εὐρώπης εἰδήσεων καὶ ἔνεκα τῶν ὀλίγων ἀναγκῶν, ἐπειδὴ οἱ ἀροτοπῶλαι ἔχουσι παρακαταθήκην. Ἐκ Ρωμιλίας ἐκομίσθησαν 10000 κοιλὰ πωληθέντα πρὸς 9 1/2 — 10 1/2 κάτω λίβρας τὰ τῆς κάτω γραμμῆς, τὰ δὲ τῆς ἄνω ἀπὸ 8 1/2 ἕως 9. Ἐξ Ἀνατολῆς ἐκομίσθησαν διὰ τοῦ διηρηδορόμου 7500 κοιλὰ πωληθέντα πρὸς 9 — 10 3/4 κάτω λίβρας καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης 1000 κοιλὰ δοθέντα πρὸς 9 1/4. Ὁ σικελὸς σῖτος Ρωμιλίας ὀλιγώτερον ζωηρὸς διετέλεσε πωληθέντων 1700 σάκκων πρὸς 36—37 παράδες ὁ ὀκά. Εἰς τὸν ἀραβόσιτον ἀγορασταὶ δὲν ὑπῆρξαν ἐνφ' προσφέρεται εἰς τοὺς 19—20 παράδες ἡ ὀκά. Καὶ εἰς τὴν κριθὴν γαλίνην εἰχομεν, τιμᾶται δὲ ἡ τοῦ Δουνάβεως 10 1/2—10 3/4 καὶ ἡ σικελῆ 10 3/4 — Ἐπὶ τῆς σικάλως οὐδεμία πρᾶξις ἐγένετο, βρώμης δὲ ἐπωλήθησαν 170000 ὀκάδες πρὸς 22 1/2—23 παράδες ἡ ὀκά.

* Ἄλευρα ὀλίγα ἐξωδέυθησαν εἰς τὰς αὐτὰς τοῦ

παραλθόντος ἐφήμερου τιμᾶς, ἐφθασαν δὲ ἐκ Βραΐλας 17000 σάκκοι καὶ ἐξ Ὀδησσοῦ 2000.

Γαλίνην ἐπικρατεῖ εἰς τὰ ὄσπρια, ἐξ ὧν οἱ φασόλοι ἀξιόλογον ὑπετίμησαν, ἐπειδὴ ἐκομίσθησαν 3500 σάκκοι ἐνφ' ὀλίγα ἐγένοντο πωλήσεις, ἡ δὲ παρακαταθήκη ἀνέρχεται ἤδη εἰς 5450 σάκκους. Ἐρεβίνθου ἐπωλήθησαν 260 σάκκοι ἀπὸ 45 ἕως 54 χρυσοῦς παράδες ἡ ὀκά.

Ἐκ τῶν σπόρων, οἱ καναδόσποροι δευτερεύουσι κάποιαν ζωηρότητα, τιμώμενοι 88—90 μὲ τάσιν πρὸς ὑψῶσιν. Σησαμίων ἐπωλήθησαν 720 σακ. πρὸς 88—89 καὶ κέγχρου 370 πρὸς 23—23 1/2. 600 σάκκοι λινοσπόρων ἐπωλήθησαν πρὸς 49—49 1/2. Εἰς τὰ ἀνασόνια ἐξακολουθεῖ ἡ ἀπραξία, ὀνομαστικῶς δὲ περιφέρονται ἀπὸ 3 ἕως 6 γρόσια.

Εἰς τ' ἀποικιακὰ οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, ἐκτὸς τῶν ζαχάρεων, αἵτινες, ἔνεκα πολλῶν φθασιμάτων, ἐξέπεσαν, τιμωμένων τῶν πρώτων αὐστριακῶν 118—119 καὶ τῶν δευτέρων 114—115.

Τὰ ρωσικὰ εἶδη ἔνεκα τῆς ἐποχῆς ἀξιολόγως κινουνται.

Εἰς τὰ ἔλαια ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἡ καλὴ βλῆξις, καλὸν ὅμως πρᾶγμα ἐντελῶς ἐλλεῖπει, καὶ ὀλίγα ἐφέτος ἐξ αὐτῶν προσφεροῦνται ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐνφ' ἐκ τῶν παρακατινῶν ὀρεκτὰ φθάνουσι, δι' ὅ καὶ αἱ τιμαὶ διατελοῦν εἰς τὰ ἴδια.

Καὶ εἰς τὰ μέταλλα ὀλιγίσται ἐργασίαι ἐλάττωσαν ἄνευ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς.

Εἰς τὰ ὑφάσματα ἐπεκράτησεν ἡσυχία καὶ ἰδίως εἰς τὰ νήματα, ἐπὶ ἀλεικαστῶν δὲ εἰδῶν τινῶν ἐγένοντο ὀλίγα πωλήσεις μὲ 3 ἢ 4 ο) ὑπερτιμησιν. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἔνεκα τῆς ἀπεργίας αἱ τιμαὶ ἐξακολουθοῦν ὑψηλαί, ἡ δὲ παρακαταθήκη ἐλαττοῦται.

Τὰ εἶδη τῆς Ἀνατολῆς διατελοῦν πάντοτε εἰς καλὴν θέσιν. Εἰς τὰ τιφτίγια ὑπάρχει σταθερότης πωληθέντων 400 δεμάτων διαφόρων προσελύσεων ἀπὸ 15 ἕως 16 1/8. Ὀπίου 12 κιβώτια ἀπὸ 112 ἕως 124. Μαλλίων 120 δέματα πρὸς 6 1/2 ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ τραγακάνθου 58 σάκκοι ἀπὸ 21 1/4 ἕως 28 1/2.

Μία ναύλωσις ἐγένετο φορτίου βρώμης 450 τόνων ἀπὸ Ἡρακλείας καὶ Σουλτᾶν Τσιφλικ διὰ Μεσόγειον πρὸς 12 φράγκα τὸν τόνον.

Α. Ζ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΣΤΩ-ΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ, ὑπὸ Δ. Θερεϊανοῦ. Μέρους πρῶτον, ἀρχαία σταθ. Ἐν Τεργέστη, τύποις τοῦ Ἀσπριακοῦ Ἀδῶδ. 1892. 8ον, σ. 159.

— Ἀνέκδοτα καὶ ἀποφθέγματα μεγάλων ἀνδρῶν. Ἐκδότης Π. Γ. Ζερβάτης-Ποράκης ἐν Ὀδησσῷ. Ἐν Ὀδησσῷ. Τύποις Ν. Χρυσογέλου, 1892. 12ον, 90+4.

— Ὀρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ μελέτα εἰς Ἰ. Ε. Μεσολορᾶ. Τεύχος Α'. Ὁ πατήρ καὶ ὁ οἰκοδεσπότης, ἡ μήτηρ καὶ ἡ οἰκοδέσποινα. Ἐν Ἀθήναις, 1892 σελ. 88.

Ὁ ἐπιθέτωνος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ